

Felcsúti Hírlap

2026. május, XV. évf., 5. szám (165.)

Arcvonal Színekből született

Találkozás Noll Dorottya festőművésszel

Cirkusz

Lélegzetelállító artistamutatványok
iskolánk porondján

Apotéka

Visszavonul Zászkaliczkyné
dr. Göllner Zsuzsanna gyógyszerész

Kölyökidő

Óvodai projektnap
a környezettudatosság jegyében

Májusi tartalom

3

Képriport

Pillanatok a völgy legkedveltebb pünkösdi programjából

6

Határvonat

Így búcsúztak iskolájuktól a Letenyey végzősei

10

Apotéka

Visszavonul Zászkaliczkyné dr. Göllner Zsuzsanna gyógyszerész

12

Cirkusz

Lélegzetelállító artistamutatók iskolánk porondján

16

Kölyökidő

Óvodai projektnap a környezettudatosság jegyében

20

Arcvonás

Találkozás Noll Dorottya festőművésszel

24

Mesesarok

Kora nyári zsongás

26

Konyha

Citromos-epres Dutch baby

27

Kert

Kétnyári növények

28

Harangszó

A gyermek tanít Pünkösdi emlék

30

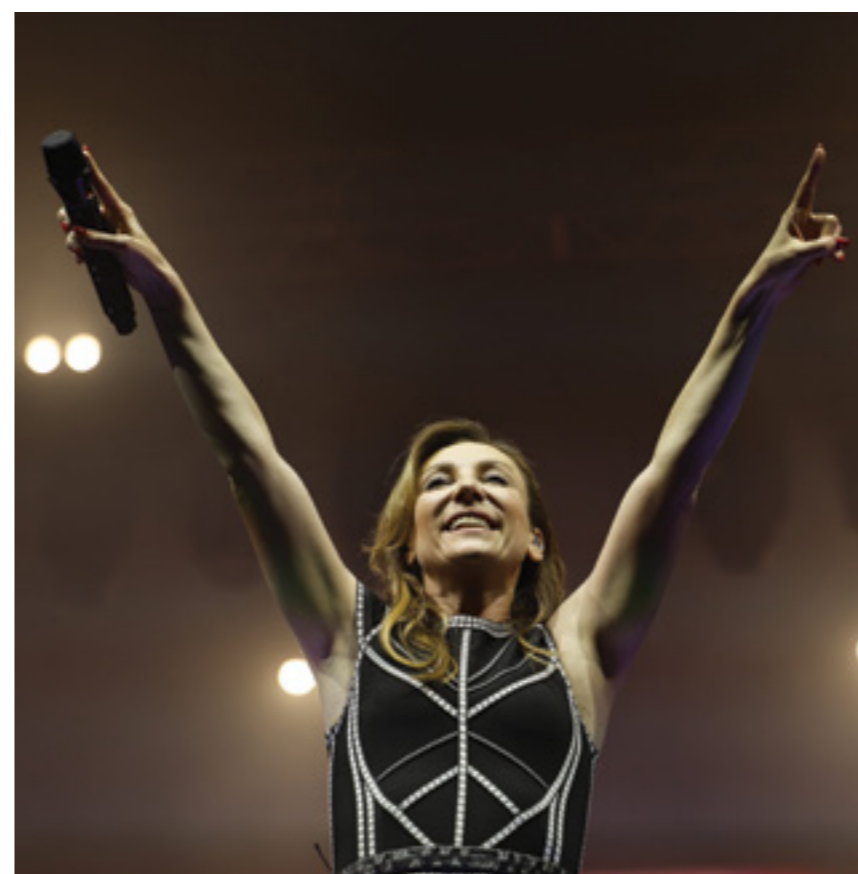
Mozaik

Képriport Fesztivállá cseperedve

Pillanatok a völgy legkedveltebb pünkösdi programjából

Változásokat hozott a jubileum a tizedik alkalommal megrendezett Vál-völgyi Zsúr életébe: a vidék legnagyobb zenei, gasztro- és kézműves forgatagának az Alcsúti Arborétum helyett ezúttal egy még nagyobb terület adott helyet, s minthogy a program az évek során jócskán túlnőtt önmagán, idén már új névvel köszöntötte a látogatókat. Megmutatjuk, milyen volt a Vál-völgyi Fesztivál!

Pünkösdkor immár tizedszer rendezték meg a környék legnagyobb zenei, gasztronómiai és kézműves kavalkádját, amely tíz éve az egykori hagyományörző naptól vált a helyi és környékbeli termelők és kézművesek, illetve néptáncsoportok kicsiny fórumává, színvonalas, értékes, kulturált családi programmá, s az elmúlt évek alatt abból cseperedett a szemünk előtt valóságos fesztivállá.

A Vál-völgyi Zsúrból lett – továbbra is ingyenesen látogatható – Vál-völgyi Fesztivál fellépői között ezúttal is az ország legnépszerűbb előadóit üdvözölhettük. A zenekarok között kicsik és nagyok egyaránt találhattak kedvükre való. Koncertet adott többek között a Don't Stop the Queen, a Nox, Horváth Tamás, Curtis, a ValMar, Gönczi Gábor és a Smile Rock Circus, a 4S Street, Pápai Joci, T. Danny és Rúza Magdi, de fellépett az Alma együttes, a Maminbaba, a Rutkai Bori Banda, Lengyel Johanna, P. Y. F. U., Gudics Máté, Bruno x Spacc, a Fiesta, Nótár Mary, a V-Tech, Radics Gigi és DR BRS & Friends is. A helyi és környékbeli fellépők sorában pedig helyet kapott a Genius Akrobatikus Rock and Roll csapata, a Mányi Mazsorett Kulturális Egyesület vagy épp a bicskei Mayer Néptáncműhely is.

A fesztivál forgatagában – a zsúr évtizedes hagyományait megőrizve – idén is megcsodálhattuk a helyi manufaktúrák termékeit, a „gasztrorésztányon” mindenki finom falatokat kóstolhatott, többek között különleges halételek, kézműves burgerek, palacsinták, sörök, borok, fagyaltok, BBQ-ínyencségek, hot dogok, mézeskalácsok, sajtok, lekvárok, szörpök csalogatták a fesztiválózókat. A játéktérben pedig a gyerekeket várták izgalmas kalandok.

N. E.

Fotó: Talentis Event and Marketing

Határvonal Az út a tiétek

Így búcsúztak iskolájuktól a Letenyey végzősei

A szalagavatót követően újból a végzősök számára öltözött díszbe a Puskás Akadémia Sport- és Konferencia-központjának labdarúgócsarnoka, mely ezúttal a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola ballagási ünnepségének adott otthont. A virágokkal és lufikkal dekorált sportlétesítménybe – az iskola folyosóin, majd a falu Fő utcáján és az akadémiai épület-együttes gyalogútjain haladva – a hagyományos ballagási dalokat énekelve érkeztek meg a búcsúzó diákok, s várták őket a szülők, a testvérek, a rokonok, az ifjabb társak és a tanárok.

A négy ballagó osztály bevonulása után szentírási gondolatokkal indult az április végi ünnep. „Zarándokének. Tekintetem a hegyek felé emelem: honnan jön segítség számomra? A segítség az Úrtól jön, aki az eget és a földet teremtette” – a 121. zsoltár szavait hívta segítségül Mácsodi Ferenc református lelkész. „A nevelés kulcskérdése a segítség – fogalmazott –, vagyis az, hogy odahaza és az iskolában mennyit segítsünk, hogy életképes felnőtteket neveljünk. Az egyensúly megtalálása nehéz, sem az alulsegítés, sem a túlsegítés nem jó. Ugyanakkor a szoltárossal együtt kérdezhetjük: honnan jön a segítség? Isten segítsége stabil, ám ahhoz, hogy megtapasztaljuk, fel kell emelnünk a tekintetünket, az imádságban Isten bűvkörébe kell lépniünk. Kívánom, hogy Isten legyen a segítőtök az utatokon!” A lelki útravalót követően dr. Cseh Kornél katolikus hitoktató imádságával zárult a ballagási istentisztelet.

Majd a végzős osztályfőnökök nevében Veresné Faddi Adrienn szólt rendkívül találóan a ballagókhöz: „Amikor búcsúzni kell, az ember hajlamos nagy szavakat keresni. Irodalomtanárként én inkább elemzem a történetet, melynek ti vagytok a szereplői. Ez a történet műfajilag nehezen besorolható, volt tragédia, komédia, egyperces vagy épp abszurd is. Stílusát tekintve egyedi, a szereplők tekintében pedig különösen színes alkotás. Megjelent benne a hős, a csendes megfigyelő, az örök optimista, a vakmerő, s benne voltak mindazok, akik nélkül ez a történet nem lenne teljes. A cselekmény nem volt unalmas, fordulatok, bonyodalmak, drámai feszültségek, konfliktusok tarkították. Ezek vitték előre a cselekményt. A kérdés: mi értelme volt? Az alkotás nem lett tökéletes, de együtt írtuk. Számomra nem csupán egy mű a sok közül, hanem egy olyan műalkotás, melynek a társszerzője lehettem. Elérkeztünk

álmunkért. A Letenyeyben örökre megtanultuk, miként álljunk helyt egyénként, s hogyan harcoljunk csapatként.”

„Pár hónapja feltűztük a szalagot, ám az inkább ígéret, mint búcsú volt, ma viszont elérkeztünk a határvonalhoz – mondta beszédében Kiss Annamária iskolaigazgató. – A szalagavató emlékké, történeté vált, ahogy az elmúlt évek minden pillanata is. Ma már nem az a kérdés, készen álltok-e, hanem az, hogy mertek-e elindulni. Itt állnak mögöttetek azok, akik végigkísérték az úton, a szülők, a tanárok és az iskolatársak is. A Letenyey több mint egy iskola: közösség, ahol a tudás mellett értékeket is kaptatok, mert hisszük, hogy a teljesítmény kevés, ha nem társul mellé emberség. Számunkra fontos, hogy az elmúlt éveket a keresztény hit tükrében élhettük meg. A hit nem kész válaszokat kínál, hanem erőt, hogy kérdezni merjete, és bátorságot, hogy a saját utakat járjátok. Amit az iskolából magatokkal visztek, az nem elsősorban a megannyi évszám és képlet, hanem azok a pillanatok, amikor rájöttetek, mi mindenre vagytok képesek. Azt kívánom hát, hogy ne féljete a hegyektől! Soha ne lefelé nézzete, keresséte a jót, s ne feledjete, a Letenyey mindig az a hely marad, ahová tartozhattok. Az út a tiéte, induljatok bátran, hittel, nyitott szívvel!”

„Útjaink százfelé válnak, de szívünk egy célért dobog, nekivágunk a küzdelmes mának, és épít karunk egy szebb holnapot” – az ünnepi beszédek után az egyes osztályok képviselői felkötötték az iskola zászlójára a szalagjukat, amelyen egy-egy általuk választott, a többieknek örökül hagyott idézet szerepel. Majd következett a legjobbknak járó elismerések átadása. Kimagasló tanulmányi eredményükért, kiemelkedő szakmai vagy épp közösségi munkájukért többen könyvjutalomban részesültek. A legjobb végzősöknak idén először adták át az újonnan alapított A Letenyey kiválósága díjat, amelyet heten érdemltek ki: Al-Akhras Niszrin Mária, Varga Zsombor, Glaszhütter Adrián, Léber Máté, Hajzer Dóra, Tilli Arnold Valter, Petrusán Marcell egyaránt a kitüntetettek között lehetett. Az iskola ballagási ünnepsége a virágcsokrok, lufik ajándékozásával és a családi fotók elkészítésével ért véget.

Nagy Enikő

Fotó: Pesti Tamás

a befejezéshez, ami inkább egy új fejezet. Innentől már nem közösen írjuk a történetet, de kívánom, hogy találjatok olyan új történetet, amelyben érdemes szerepelnetek. Lapozzatok bátran új oldalakhoz a könyvetekben!”

Az alsóbb évfolyamok képviselőjében Budai Attila fogalmazta meg gondolatait: „Lezárult az életetek egy fontos szakasza, ám ti mind talpraesett fiatal felnőttként vághatok bele valami újba. Az iskola közössége sokat tett hozzátok ahhoz, akiké váltatok. Örök emléket hagytok magatok után a Letenyey falai között.” A végzősök nevében Hajzer Dóra búcsúzott: „Egyszerre vagyunk boldogok, büszkék és szomorúak, a múlt emlékei és a jövő reményei találkoznak bennünk. 2021-ben kezdődött minden, akkor az iskolába lépve egy új világ tárult elénk, s most különböző irányba sodor bennünket az élet, ám ami a jövőben is közös lesz bennünk, az, hogy a végsőig küzdünk majd az

Apotéka Az egészség szolgálatában

Visszavonul Zászkaliczkyné dr. Göllner Zsuzsanna gyógyszerész

Negyvenöt év után elköszönt az alcsútdobozi és a felcsúti patika gyógyszerésze, Zászkaliczkyné dr. Göllner Zsuzsanna, aki magas szintű szakmai tudásával az elmúlt évtizedek során sokunk gyógyulásához járult hozzá. Ötödik generációs patikusként, a hagyományos gyógyszerészet elhivatott képviselőjeként mindig arra törekedett, hogy munkájával valóban az emberek egészségét szolgálja. Utolsó gyógyszerészi napjait követően pályafutásának alakulásáról, családjáról, a híres bicskei gyógyszerész-dinasztia történetéről és szakmai hitvallásáról beszélgettünk.

„1981. szeptember 1-jén két kisgyermekemmel érkeztem Alcsútra, hogy a nyugállományba vonult Vadászi Edit nyomdokaiba lépve a település gyógyszerésze legyek – kezd bele történetébe Zsuzsa. – Az egész pályafutásomat itt töltöttem, a kezdetektől Juhász Irén volt az asszisztensem, akiben kiváló kollégára leltem. Később nagy mérföldkő volt az életünkben, amikor a 2000-es évek elején megnyitottuk a felcsúti fiókpatikát. Eleinte az önkormányzati hivatal mögötti épületben működött a gyógyszertár, majd átköltözött az újonnan épült Faluházba. Hol Alcsúton, hol Felcsúton dolgoztam. Nagyon szerettem itt lenni. Modern, kulturált környezetben dolgozhattam, s megszerettem a felcsútiakat, akik az orvosnál tett látogatást követően máris betértek a receptekkel a patikába. Kiadtam a felírt gyógyszereket, a legjobb tudásom szerint segítettem a vény nélkül kapható szerek kiválasztásában, s tanácsokkal láttam el a pácienseket a készítmények biztonságos alkalmazásáról. Szívesen beszéltem a betegekkel, meghallgattam a panaszait, a történetüket, testi-lelki bajaikra egyaránt igyekeztem tanáccsal szolgálni. Pályafutásom során sokan kerültek hozzám asszisztensként szakmai gyakorlatra. Örömmel tanítottam őket, valamennyiüket elindítottam a pályán. A munkám legszebb része pedig az volt, amikor egyénre szabottan magam keverhettem ki a gyógykészítményeket. Boldog voltam, ha a kenőcsöm, az oldatom segített. A gyógyszerbizniszben nem vettem részt. Nem azt ajánlottam a betegeknek, ami drága, hanem azt, ami hatásos, s igyekeztem ennek megfelelően kialakítani mindkét patikában a gyógyszerkínálatot. A betegek úgy hívtak: »gyógyszerész néni«, kedveltem ezt a megszólítást, a tisztelet jele volt.”

A „gyógyszerész néni” tudása legjavát édesapjától, illetve felmenőitől, a legendás Göllner gyógyszerész-dinasztiától szerezte. „Bicskei lány vagyok, ott születtem, s ott éltem mindaddig, amíg egyetemre nem mentem Budapestre, ám addigra a szakma csínját-bínját már ellestem a papától – árulja el Zsuzsa. – Voltaképp a patikában nőttem fel, édesapámnak köszönhetően láttam mindent, ami a gyógyszerészettel kapcsolatos. Bicske ikonikus épületének felső szintjén, egy többgenerációs házban élt a család, a földszinten működött a gyógyszertár. Édesapám minden

második héten 24 órás szolgálatban volt. Ha csengettek, s netán épp vacsoráztunk, máris letette a kanalat, s ugrott, hogy kiszolgálja a betegeket. Csodálatos gyermekkort élhettem meg. Sokat játszottunk a testvéreimmel, többnyire patikásat, azt imitáltuk, amit édesapánktól láttunk. Több olyan receptet tanultam a papától, amelyet a gyógyszerészeti szakkönyvek sem tartalmaznak, s az egyetemi tanulmányok közben és után is rendre kikértem az édesapám véleményét.”

Bicske első gyógyszertárát 1857-ben alapította Tumler Ignác. Az egykori piactéren található patikába került gyógyszerészsegédként Göllner Károly, aki aztán feleségül vette Tumler Ignác lányát, Annát. Az após 1878-as halála után a gyógyszertár Károly tulajdona lett. Fia, Göllner Aurél a budapesti tudományegyetemen szerzett gyógyszerészi oklevelet, s 1910-ben apja mellé került a családi patikába, amely a mai Kossuth utca és Szent István utca sarkán lévő, az após, Keller Szilárd által 1905-ben épített házba költözött. Aurél 1913-ban vette át apjától az Órangyal nevű patika vezetését, három fia közül kettő, László és Endre is gyógyszerész lett. „Édesapám, Göllner László 1936-ban a fővárosi Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett gyógyszerészdiplomát – meséli Zsuzsa. – 1939-ben tért haza apja bicskei gyógyszertárába, a II. világháború idején a tábori kórház gyógyszerészeként szolgált. A tábor mosonmagyaróvári tartózkodása idején Günther Lajos házába kvártélyozták be. Beleszeretett a háziúr lányába, Mariannába, elvette, s 1945-ben együtt tértek haza Bicskére, hogy a háború alatt tönkrement patikát helyrehozzák. Nagypapám 1947-es halála után apám lett a gyógyszertár vezetője, anyám asszisztensként dolgozott mellette. 1950-ben a patikát a többgenerációs házzal együtt államosították, édesapámat néhány évre a község másik gyógyszertárába helyezték, az ottani gyógyszerészt pedig a Göllner-patikába küldték. 1973-ban a két államosított bicskei patikát összevonták, s a rendelő területén hoztak létre egy nagy gyógyszertárat. Az addig bérelt emeleti lakást, egykori tulajdonát a család 1996-ban vásárolhatta vissza, a hajdani Órangyal gyógyszertárnak otthont adó földszinti rész 2004 után került egy vállalkozó birtokába.” Göllner László négy gyermeke közül a két lány vitte tovább a felmenők hivatását: Zsuzsa és Márta lett gyógyszerész.

„Nehéz szívvel ugyan, de meghoztam a döntést, hogy negyvenöt évnyi gyógyszerészi szolgálat után abbahagyom a hivatásom – vallja Zsuzsa. – 2025 májusában kezdődött a gerincproblémám, amelyet hosszú ideig tartott rendbetenni. Tudtam, hogy a testem jelez: itt az idő visszavonulni. Mélyen hívó emberként egész életemben, de a betegségem idején még inkább felfelé tekintettem, s átímadkozott napok, hetek, hónapok után határoztam el magam. Úgy mondom, 2026 áprilisa óta vagyok »szabad«. Bár a hivatásom hiányzik, mázsás teher szakadt le a vállamról, hiszen a gyógyszertár működtetése nehézségekkel is járt, évek óta állandó munkaerőgondokkal kellett szembenéznem. Persze továbbra sem hagyom magam mögött a szakmámat, különféle szimpóziumokon igyekszem majd frissen tartani a gyógyszerészeti tudásom. Köszönöm mindazoknak, akik az elmúlt évtizedek során hozzám fordultak segítségért. Mindenkinek jó egészséget és minél kevesebb gyógyszert kívánok!”

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Cirkusz A manézs varázsa

Lélegzetelállító artistamutatványok iskolánk porondján

Egyágú létrabalansz, kaucuk, handstand, rola bola – a cirkuszművészet klasszikus zsánereiből adtak ízelítőt a Fővárosi Nagycirkusz artistái az Endresz György Általános Iskola „porondján”. Gyermeknap közeledtével „A csoda a te kezében van” című interaktív cirkuszi bemutatón vehettek részt diákjaink, akik szinte mozdulatlanul és lélegzet-visszafojtva figyelték a mutatványosok előadását, s valóságos örömmujongásban törtek ki egy-egy bámulatos elem láttán. Mi több, a káprázatos showműsort követően a felcsúti gyerekek ügyességüket is kipróbálhatták.

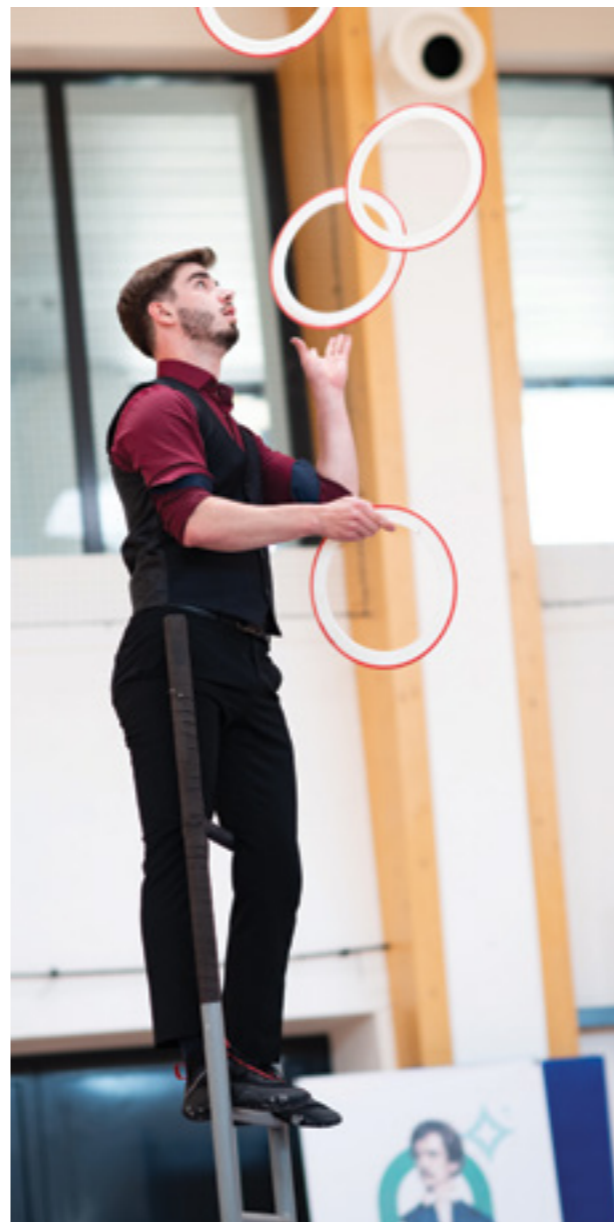

Manézsza, avagy cirkuszi poronddá változott az Endresz György Általános Iskola tornaterme, hogy otthont adjon – a Petőfi Kulturális Program keretében, a Nemzeti Művelődési Intézet koordinálásában megvalósuló – a cirkuszművészet népszerűsítő animációs foglalkozásnak, melynek során diákjaink az artistaművészet technikáival és mozgásformáival ismerkedhettek meg, valamint maguk is elsajátíthatták egyes cirkuszi eszközök használatát. Baranyai Vivien, a bájos és csinos porondmester köszöntötte a felcsúti gyerekek alkotta közönséget, akik a táncművészek látványos produkcióival tarkított show során a Fővárosi Nagycirkusz művészeinek elképesztő zsánerszámain izgulhatták végig. Elsőként Cibere Zsolt lépett a porondra, akinek a zsánere a létraegyensúlyozás. A tehetséges ifjú előadóművész – aki 2024-ben végzett a magyar „cirkusziskola”, a Baross Imre Artista- és Előadó-művészeti Akadémián – egy szabadon álló létrán egyensúlyozva, zsonglorkodással egybekötött trükkjeivel nyugtázta le a gyerekeket. Őt követte a gyönyörű légtornász, Sofia Khudoadova, aki ugyancsak egy hagyományos zsánerral, az extrém rugalmasságot igénylő kaucukkal, azon belül is az úgynevezett asztali hajlékonysági

számmal, illetve légies eleganciájával, az anatómiai határokat feszegető kecses mozdulataival bűvölte el a nézőse- reget. Egy igazi sztárfellépő, a nemzetközileg is elismert ukrán artista, Sergey Ivanov – aki világhírű társulatok, így például a kanadai Cirque du Soleil porondján is fellépett már – a handstand, vagyis a kézegyensúlyozás zsánerét kaucukkal ötvözve mutatott be hihetetlen erőnlétéről és hajlékonyságáról árulkodó lírai koreográfiát. Majd az artistadinasztíából származó, a gyermekkorától a manézs világában létező orosz művész, az évek óta Magyarországon élő Vladimir Erofeev következett, aki a rola bola, avagy a kivételes balanszot megkívánó görgőegyensúlyozás zsánerét zsonglorkodással vegyítve babonázta meg a publikumát – iskolásaink ámulatára ritkaságszámba menő mutatványában öt egymásra tornyozott görgőn hajtott végre egy teljes, 360 fokos fordulatot. Az artisták csodálatos show-ját követően a gyerekek a cirkuszi készségfejlesztők segítségével, cirkuszi eszközök kipróbálásával mélyedhettek el még inkább a manézs varázslatos világában.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Kölyökidő Hogy a Föld is kacagjon

Óvodai projekt nap a környezettudatosság jegyében

Hétköznapi anyagokból és eszközökből születtek új játékok, minden az újrahasznosításról szól a Kastély Óvoda és Bölcsőde gyermeknapján.

Az igazat megvallva gyermeknapból idén nem is egy volt óvodánkban, hanem rögtön négy, a gyerekek ugyanis csaknem egy teljes héten át más és más kalandot élhettek át: megtekinthették a három nyúlról szóló bábelőadást, bepillanthattak hétköznapi hőseink, a rendőrök és a tűzoltók világába, ellátogathattak az erdő kapujába, a főváros szongásáról nem messze található Budakeszi Vadsparkba, s az elmúlt hónapokban a víz világnapján vagy épp a Föld napján tanultakat elmélyítve környezetvédelmi projekt napon is részt vehettek. Ez utóbbi keretében, kora nyári ragyogó napsütésben több mint tíz állomás várta a gyerekeket az óvoda udvarán. Minden megállóban – ahol az óvodapedagógusok mellett szülők is segédkeztek – klasszikus gyermekjátékok, színes labdák és bóják vagy

épp LEGO-kockák kaptak új funkciót, s hétköznapi anyagokból és eszközökből formálódtak új játékok, még hozzá azért, hogy különféle fejlesztő feladatok kellékeiként megjelenjen a környezettudatosságról. Az egyik állomáson a hátukra erősített cipősdobozokba „virágpont” gyűjtögethettek, egy másik megállóhelyen pedig a csuklójukra rögzített pohárkákba bab- és borsószemeket szedgethettek a gyerekek. Volt, ahol papírt hasznosítottak újra, s volt, ahol a szelektív hulladékgyűjtést gyakorolták: okosan válogatták ki, hogy melyik kukába kerül a papír, a műanyag, a PET-palack, de még azt is tudták, hová gyűjtsék a komposztot. Máshol dobozokból raktak ki egy óriási képet, mely a palántázás mikéntjét ábrázolta, megint másutt fogságba került vízi állatokat mentettek meg. Míg emitt

színes építőköveken át vezetett az út a célig, addig amott színes kupakok csereberéje történt – hogy csupán néhányat említsünk az ötletesebbnél ötletesebb játékos ügyességi feladatok közül, melyek mindegyike a mozgás vagy épp a kognitív képességek fejlesztését szolgálta. Odabent a tornaszobában ráadásul a Bee-bot® robotméchescével is találkozhattak az ovisok, hogy a programozható játék segítségével még többet tudjanak meg az újrahasznosításról. A tematikus nap végén nem csupán egy kis finomságot, de még ajándékot is kaptak a gyerekek: mostantól a konduktív etnopedagógiát hirdető Kuncogó meseszép kítűzője emlékeztetheti őket a gyermeknapon tanult küldetésükre: úgy kell élniük, hogy a Föld is kacagjon.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Arcvonalás Színekből született

Találkozás Noll Dorottya festőművésszel

Élő, lüktető színekben kel életre a mesebeli táj a vásznon, még egy utolsó ecsetvonás, s elkészül a műalkotás, a tavaszi itáliai kalandtúra lenyomata. Bármerre járjon is a nagyvilágban, Noll Dorottya újra és újra visszatér a szülőfalujába, a legfőbb ihletadó családi fészek, a Noll-tanya vadregényes világába. Így történt ez most is. Nollék legkisebb gyermeke festészetet tanult az egyetemen, tanulmányait követően autodidakta módon sajátította el a programozás és a webdizájn alapjait. Jelenleg illusztrátorként, vizuális tervezőként és frontend fejlesztőként dolgozik – az általa készített weboldalakat saját illusztrációi teszik igazán egyedivé.

„Tízéves voltam, amikor a tanyára költöttünk – fog bele Dorka a meséjébe. – Röggvest azután Egerbe, az angolkisasszonyok által működtetett bentlakásos iskolába kerültem, de persze gyakran jártam haza. Nagyon szeretek itthon lenni, el sem tudnám képzelni az életet a természet közelsége nélkül. Hálás vagyok, hogy ilyen idilli környezetben nőhettem fel. Sokat túrázom, s megesik, hogy hosszabb-rövidebb időszakokra szerencsét próbálok a világban, de mindig visszavágyom és hazatérek a tanyára.”

A gimnáziumi éveket követően Dorka az észak-magyarországi városban maradt, s az Eszterházy Károly Egyetem Művészeti Karán tanult tovább. „Zongorázok és hegedülök is, s volt olyan tervem, hogy a zeneakadémiára megyek, de mivel lámpalázás vagyok, végül a festészet mellett döntöttem – árulja el. – 2020-ban szereztem diplomát festőművész szakon, s az egyetem után a bátyám ösztönzésére belepillantottam a programozás világába, ami már az első perctől annyira izgalmas volt számomra, hogy alig tudtam a nap végén abbahagyni. Önképzéssel tanultam meg a programozást és a webdizájnt, s folyamatosan fejleszttem magam, bővíttem a tudásom. Frontend fejlesztéssel foglalkozom, vagyis a weboldalaknak a felhasználók által is látható felületeit tervezem és programozom. Minthogy a bátyám backend fejlesztő, jól kiegészítjük egymást. A munkám során nagy hasznát veszem a kreativitásomnak, a művészi vénámnak. Jól látom a megfelelő színkombinációkat, s a legnagyobb erősségem, hogy saját illusztrációkat készítek az általam tervezett weboldalakra, így válnak egészen egyedivé a munkáim.”

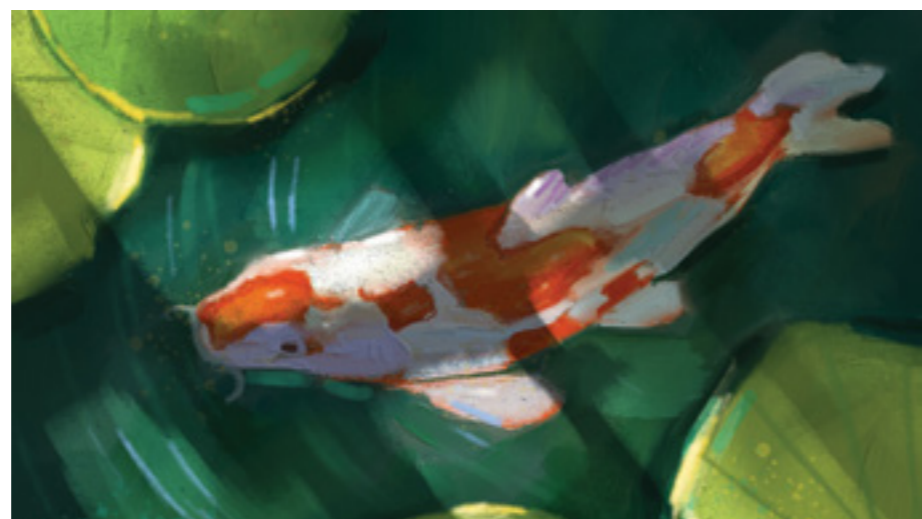
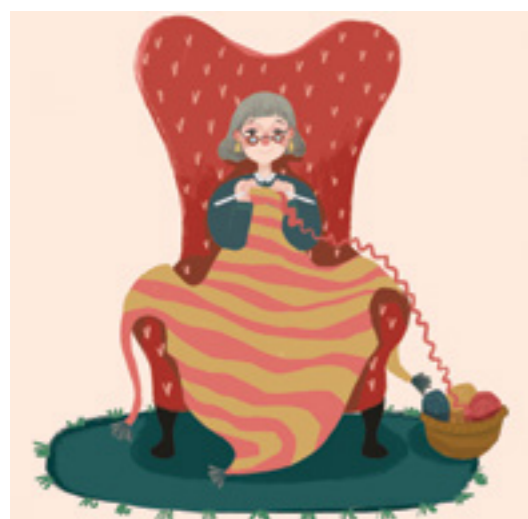

Ami színes, az Noll Dorottya-s – vallja Dorka: „Nagyon szeretem a színeket. A gimiben még nem különösebben kedveltem a festészetet, sokkal inkább az egyszerű fekete-fehér grafika érdekelt, ám egyszer elmentem egy képzőművészeti szabadiskolába, s attól kezdve csak festeni akartam. Mostanság főként digitálisan festek, de a tradicionális festészetet sokkal jobban szeretem. A kedvenc festőművészem Lucian Freud, aki a figuratív művészet mestere volt, s a XX. század egyik legkiválóbb brit portréművészeként ismert. Én is szeretek portrékat festeni, s időről időre készítek önarcképeket is, mert különleges önmagunkkal ilyen módon találkozni. Kedvelem a növénymotívumokat, az egyik kedvenc saját alkotásom, a diplomamunkám egy nappalit ábrázol telis-tele növényekkel. A jövőben szeretnék mesekönyveket illusztrálni. Van már egy saját kiadású kötetem, benne a rajzaimmel, a kertészkedni szerető nővérem születésnapjára Karel Čapek A szenvedelmes kertész című almanachját illusztráltam.”

Dorka számára a festészet önkifejezés. „A színekkel tudom a leginkább kifejezni magam – mondja. – Utólag, a színekből látszik igazán, hogy egy-egy festmény elkészültekor milyen lelkiállapotban voltam. Egyszer a festészettanárom meg is jegyezte: »Látom, szerelmes.« Más színeket használtam. Amikor festek, teljesen belefeledkezem az alkotómunkába. Csak kavargatom a színeket. Bár jelenleg a weboldaltervezés van fókuszban, bízom benne, hogy a jövőben többet festhetek. A festés az, ami a lelkemnek igazán jót tesz.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok

Kora nyári zsongás

Írta: Feketéné Schneider Mária,
illusztrálta: Setét Borbála és Juhász Niké Phaidra (6. osztályos tanulók)

Amerre nézek, mindenütt nagy a sürgés-forgás. Gábor bácsi a traktorával járja a falu határát. Műtrágyát szór a növényeknek, és permetezi a gabonát, hogy megóvja a kártevőktől. Mindent tud, ami a szántóföldeken történik. A szomszéd falu gólyája rendre követi őt. Ha meghallja a traktor zúgását, máris repül a hang irányába. A gólya szereti, ha szántani kell, de májusban már elmúlt ennek a munkának a szezonja, kora tavasszal vagy késő ősszel kell elvégezni. Lehet viszont ilyenkor szénát kaszálni. Sok rovar bújik meg a fűszálak között, amit a gólyák imádnak. De nemcsak rovar, hanem csigát is lehet találni, néha még egy óvatlan béka is terítékre kerül. Egy alkalommal Gábor bácsi azt vette észre a visszapillantó tükörben, hogy a gólya igen hosszú zsákmányt ejtett. Azon nyomban megállította a traktort, leugrott az ülésről, és odasietett a madárhoz. Egy sikló tekeredett a gólya csőrében. A gólya nem fél Gábor bácsitól, hiszen munkatársak, mindig együtt dolgoznak, kivéve akkor, amikor permetezni kell. Permetezéskor nem kell megmozgatni a földet és a fűszálakat sem, így a gólyának nem kell segídeznie. Ilyenkor a madár csalódottan továbbáll. Amikor újra meghallja Gábor bácsi traktorjának a hangját, ismét követni kezdi a járművet annak reményében, hogy hátha kaszálni megy valahová, s akkor ő maga könnyű zsákmányhoz jut.

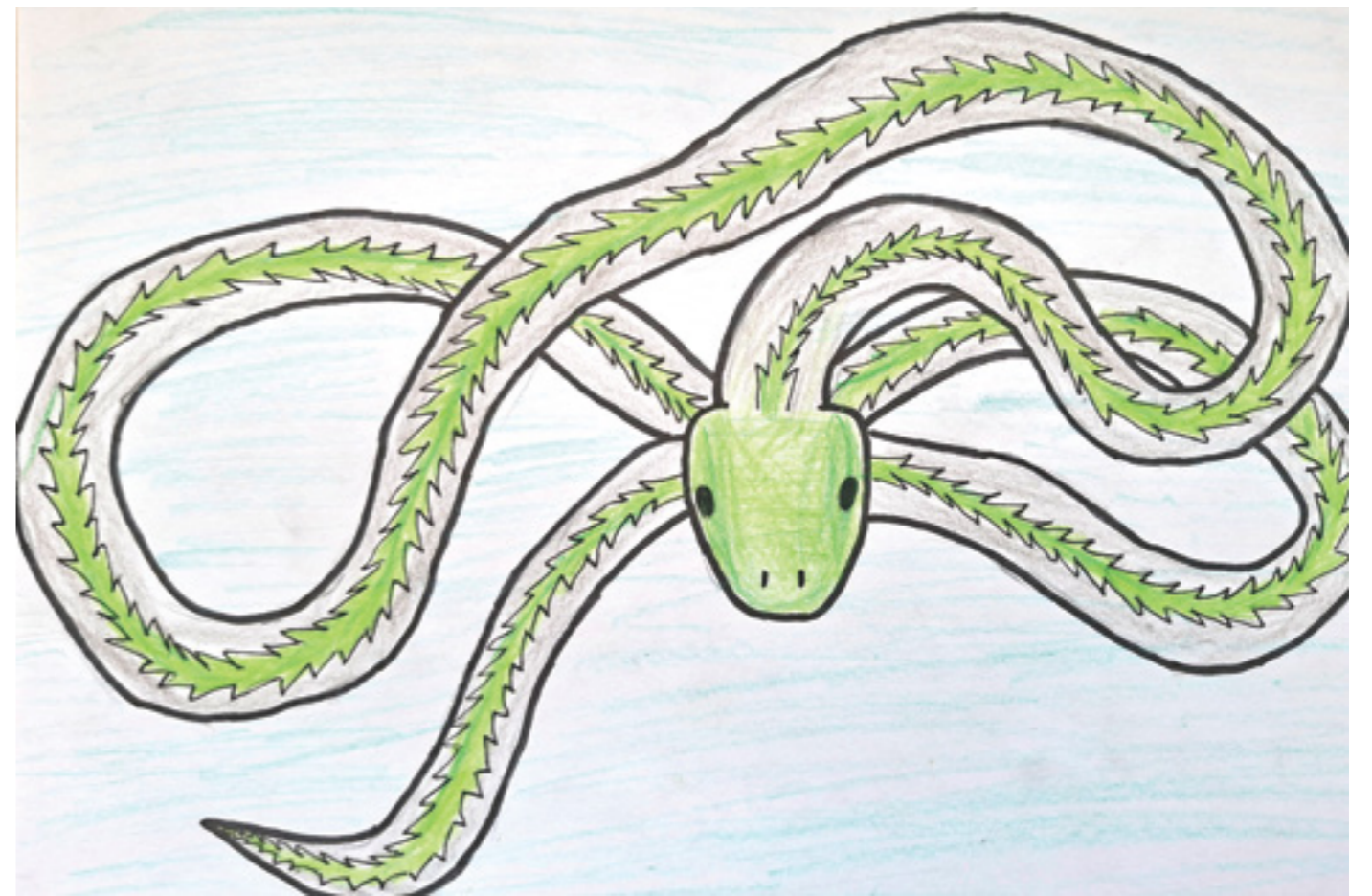
Gábor bácsi hívta fel a figyelmemet arra, hogy nézzek csak fel a villanypóznára, arra, amelyik a kisvasút után a kanyarban áll, ott építi ugyanis a fészket egy fiatal gólya. Azon a környéken még soha nem volt gólyafészkek. Hiszen ez nagyszerű hír, a szemünk láttára készül az új fészkek, nap mint nap figyelhetjük az építkezést – mondtam boldogan. Én magam rögtön két kerékre pattantam, és pár percen belül már ott is voltam a villanyoszlopnál. Javában folyt az építkezés. Egyelőre kicsi a fészkek, sok gallyat kell még hordani.

Am nemcsak a gólyát, hanem a fekete rigót is figyeltem. A bejárati ajtóhoz közeli fa ágán rakott fészket. Kikeltek a kicsinyei, élelmet kell hát gyűjtenie: a tátott szájakba kukacokat kell hordania. A legegyszerűbb a fűben ugrálva keresgélni a gilisztákat, így lehet a legtöbbet összegyűjteni, méghozzá a legrövidebb idő alatt. Reggelente szinte csatárláncba állva egyszerre indult el az udvarunkban tíz-tizenöt fekete rigó élelmet keresni. Csőrükkel gyorsan felcsippentették, amit találtak, és máris haladtak tovább. Az egyik egy hosszú giliszta lett, el is kapta, ment is volna tovább, ámde a giliszta fele még a földben volt. A rigó húzta, húzta, ahogy csak bírta. Egyre csak húzta, majd hanyatt esett a nagy erőlködésben. Meglátta ezt egy másik rigó. Miközben az előzőnek végre sikerült a földből kihúznia a gilisztát, a másik odaszaladt, és elkapta a giliszta másik végét. A két rigó csőrében ott volt a giliszta egy-egy vége. Az egyik rigó jobbra húzta, a másik meg balra. Észrevette ezt egy

harmadik rigó. Irányt változtatott. Repülés közben csőrével középen elkapta a gilisztát, és huss, azonnal tovább repült, farképnél hagyva a két civakodó rigót. Megszerezte magának a finom falatot, majd elrepült vele a cseresznyefa törzse mögé. Ő volt a jót nevető harmadik, a két másik pedig hoppon maradt. Hirtelen fel sem fogták, mi történt velük a nagy küzdelemben.

Miközben figyeltem a rigókat, hangokat hallottam a közeli szalmabálák tájékáról. Erzsi néni kétségbeesetten szólogatta kedvenc gyöngytyúkját, amely nem olyan régen szökött meg. Egyszerűen csak átrepült a kerítés fölött, és eltűnt a szántóföldön a napraforgók között. Erzsi néni végigszaladt a napraforgótábla mellett, közben hívogatta kedvenc gyöngyösét. Már Dávid gazda szalmabáláinál járt, amikor meghallottam a hangját. A gyöngyös még mindig nem került elő. Felajánlottam a segítségemet. Megörült neki, így már ketten kerestük a csavargót. Erzsi néni egyre inkább kétségbeesett, hogy még mindig nincs meg a kedvenc tyúkjá. „Nagyon veszélyes a szalmabálák környéke, ugyanis a merész és ravaszdi róka napközben is szívesen bújik meg a környéken, hogy az óvatlan szárnyasokra lecsapjon” – mondta nekem. Egyetértettünk. Minden körbálát átfésültünk, de a gyöngyös csak nem került elő. „Többé már nem lesz meg – mondta sajnálkozva. – Ha a róka még nem kapta el, akkor előbb-utóbb el fogja, ilyen messziről nem találna haza.” Mit volt mit tenni, Erzsi néni búsan kullogott haza. Kinyitotta a kiskaput, belépett az udvarba. Akkor felcsillant a szeme. Kedvenc gyöngyöse ott kapirgált az udvar közepén. „Kicszelezett” – mondta mosolyogva, s máris elővette a telefont, hogy értesítsen: megvan a kedves tyúkjá.

Miközben telefonáltunk, hazaérve ijedtemben nagyot kiáltottam, valósággal megdermedtem. A kellemes napsütésben egy hosszú sikló sütkérezett az udvarunkban. Majdnem ráléptem. A vonal túlsó végén Erzsi néni aggódva kérdezte, mi történt, de meg sem hallottam, annyira megijedtem. „Mi történt? Mi történt? Mondjál már valamit!” – hangzott a telefonban, de nem tudtam megszólalni. Még mindig ugyanott álltam, mintha a földbe gyökerezett volna a lábam. A sikló is megijedt, és próbált elmenekülni. Hamar el is tűnt a kövek között. Erzsi néni lépteit hallottam a hátam mögött. Nem értette, mi történt velem, hiába szólóngatott a telefonban, nem feleltem, így hát odasietett. Akkor ocsúdтам fel, amikor hozzám szólt. Elmeséltem neki, mi történt. „A sikló jobban megijedt, mint te” – mondta, hozzátéve: ne féljek, a sikló nem bánt. Addigra a szomszédok is odasereglettek, mert a kiáltásomat ők is meghallották. „A sikló ártalmatlan” – erősítette meg az egyik szomszéd. „Csak egereket eszik” – tájékoztatott egy másik. Mindhiába, a siklók valahogy nem tartoznak a kedvenc állataim közé.

Konyha

Citromos-epres Dutch baby

Beköszöntött az eperszezon, egyre több helyen juthatunk hozzá az üdítő, zamatos piros gyümölcshöz – no persze a kertünkben frissen szedve a legjobb. Az eper magas C-vitamin tartalmának köszönhetően támogatja az immunrendszert, a benne található antocianinok segítségével csökkenti a szív- és érrendszeri megbetegedések kockázatát, erős antioxidáns tulajdonságai révén segít leküzdeni a szervezetben lévő krónikus gyulladást, és jelentős rosttartalma miatt az emésztésre is jótékonyan hat. Ezúttal egy kora nyári eper finomságot ajánlunk. A Dutch baby, avagy a „holland baba” voltaképp egy palacsinta, amely serpenyőben, de a sütőben sül, és nagyon finom...

Hozzávalók (6 adaghoz):

1/4 csésze kristálycukor
1 citrom reszelt héja
4 evőkanál sózott vaj
4 nagy tojás
2/3 csésze teljes tej
2/3 csésze finomliszt
1/2 teáskanál tengeri só
2 teáskanál vaníliakivonat
2 csésze friss eper, szeletelve
225 g ricotta
1/4-1/2 csésze porcukor, ízlés szerint
még 2 teáskanál vaníliakivonat

Elkészítés:

Egy tálban összekeverjük a cukrot és a citromot, majd másfél csésze szeletelt eper összekeverünk két evőkanálnyi citromos cukorral – félretesszük. Habverővel simára keverjük a tojásokat, a tejet, a lisztet, a sót, a vaníliát és két evőkanálnyi olvasztott vajat. 25-30 cm átmérőjű öntöttvas serpenyőben közepes lángon aranybarnára pirítjuk a vaj másik felét, majd a tésztát a forró serpenyőbe öntjük. 4-5 szeletelt eper helyezünk el a tésztán, s megszórk egy-két evőkanálnyi citromos cukorral. A serpenyőt 230°C-ra előmelegített sütőbe tesszük, és a tésztánkat 15 percig sütjük, illetve addig, amíg a palacsinta felpuffad, a teteje megbarnul (közben ne nyissuk ki a sütőt). Ezalatt elkészítjük a krémet. A ricottát aprítógépben simára verjük, s hozzáadjuk a porcukrot és a vaníliát. A Dutch babyt a citromos cukorral összekevert eperrel és a ricottás krémmel tálaljuk.

Nagy Enikő

Kert

Kétnyári növények

A Kertészeti Áruháza rovata

A kétnyári növények a vetést követő évben nevelik ki a virágjukat. A magvetés után, jellemzően az első évben gyökeret eresztenek, majd szíromleveleket nevelnek. A téli hideg elengedhetetlen a második évi virágzáshoz. A kétnyári virágok többsége a napos vagy félárnyékos helyet kedveli, ahol naponta legalább néhány óra közvetlen napfény éri őket. A talaj tekintetében a jó vízáteresztő képességű, tápanyagban gazdag, laza szerkezetű közeget hálálják meg. A pangó vizet kifejezetten utálják, a téli időszakban ugyanis a gyökereik könnyen elrothadhatnak a túl nedves földben. A fejlődésük kezdetén, a nyári magvetés után és a fiatal palánták növekedésekor rendszeres öntözést igényelnek. Később a kifejllett növényeket már csak mérsékeltan kell öntözni, hiszen a reggeli harmatot intenzíven hasznosítják. A kétnyári növények nem igényelnek különleges felkészülést a télre, szélsőséges hideg esetén falevéllel vagy szalmával takarhatjuk be őket.

Százszorszép (*Bellis perennis*)

A napos, félárnyékos helyen, humuszdús, jó vízáteresztő talajban fejlődik a legjobban. A júniusi vetést követően mérsékelt, de rendszeres öntözést kíván, a pangó vizet nem szereti. Márciustól júniusig nyíló 10-15 centiméteres virágai tökéletesek szegélyekbe, sziklakertekbe és tavaszi balkonládákba is. A népi folklór szerint a növény rossz időben bezárja a szirmait mindaddig, amíg naposra nem fordul az idő. Szerelmjósoknak is nevezik: a szirmok letépésnél szokták mondani a „szeret, nem szeret” mondókát.

Törökszegfű (*Dianthus barbatus*)

A napos helyet és a vízáteresztő, tápanyagdús talajt kedvelő kétnyári növény. Júniusi vetés után a második év májusától júliusáig hozza illatos, tarka virágfejeit. Mérsékelt öntözést igényel, teljesen fagyűrő. 40-60 centiméteres magasságával tökéletes választás vidéki hangulatú ágyásokba, szegélyek mellé vagy akár tartós vágott virágnak is. A hagyomány szerint vallomással ér fel, ha a lányok törökszegfűt kapnak, amely egykor a menyasszonyi csokrokban is feltűnt, s a magyar hímzések elengedhetetlen része.

Árvácska (*Viola*)

A legelterjedtebb és a legnépszerűbb növény hazánkban. A mérsékelt nedves talajt szereti, mely jó vízáteresztő képességű. A növény a pangó vizet nem szereti, a szárazságot jól tűri. Magról szaporodik, de a népszerűsége miatt palántaként szinte bárhol beszerezhető. Kora tavasszal kivirágzik, majd a nyári kánikulában visszafejlődik, a legtöbb esetben elszárad. Az őszi időszak kedvelt növénye, hiszen az erősebb fagyokat is jól átvészeli. Kegyeleti virágként tartják számon, a temetőekben a legtöbb síron megtalálható. A magyar néphitben kiemelkedő szerepet tölt be: az alsó szírom a gonosz mostohát, a két középső az irigy féltettevéreket jelképezi, a szerény kis virágok a tetején pedig az árvákat szimbolizálják.

Fotó: pexels.com

Harangszó A gyermek tanít

Katolikus gondolatok

Fotó: pexels.com

Május utolsó vasárnapja a gyermeknap. Ennek apropóján gondolkozzunk együtt katolikus egyházunkkal a gyerekektől tanulható erényekről!

Mindenelőtt eszünkbe juthatnak Jézus szavai a gyerekekről: „Bizony mondom nektek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába” (Mt 18,3).

Nem érdemes félreérteni az üzenetet. Mai társadalmunkban, ahol igen sok gyermekként viselkedő felnőtt találkozhatunk, rosszul értelmezve azt is hihetnénk, hogy Jézus a felelősségvállalás hiányát vagy a nemtörődömséget, esetleg a halogatást és a türelmetlenséget állítja követendő példának eléink. Ám biztosan nem azt szeretné, hogy ezeket a gyermeki „hiányosságokat” gyakoroljuk, amikor példaként egy gyermeket mutat be a követőinek. De akkor mit lehet tanulni egy gyermektől? Mi lehet az a fontos gyermeki életlecke, amelyet meg kell tanulunk, különben akár még a mennyek országából is kimaradhatunk?

Elsőként ott van a bizalom. Ahogy egy gyermek az édesanyjában bíz, ahogy ráhagyatkozik, tudva, hogy anyukája gondoskodik róla, úgy kellene nekünk is bízunk Istenben.

A gyermeki erényeken gondolkodva rögtön eszünkbe juthat az önzetlenség erénye is. Ha egy gyermeket meg-

kérünk valamire, akkor megteszi, és nem vár érte semmit sem cserébe. Ez a valódi önzetlenség.

A gyermek őszinte. Őszinte, amikor fáradt, őszinte, amikor jól érzi magát, és őszinte akkor is, amikor netán beteg. Akkor is, amikor jól megy a sora, és akkor is, amikor nehéz neki. A hazugságot később tanulja meg, és akkor már el is veszített valamit gyermeki ártatlanságából.

A gyermek törekvő. Meg akar ismerni, fel akar fedezni, be szeretne járni, és át szeretne élni nagyon sok mindent. Benne van a gyermeki kíváncsiság, a felfedezéshez szükséges bátorság és elszántság. Nem riad vissza a nehézségektől, feláldozza a biztonságát a várható kalandok reményében.

A gyermek adakozó, olyan dolgairól is le tud mondani, amelyeket ő maga is nehezen szerzett meg, esetleg csupán egy van neki. Lemond, és örül annak, hogy kincsében más is örömet lel, esetleg együtt játszanak vele.

A gyermek nem tart haragot. Nem őzri meg dühét hosszan, és nem emlékezteti folyton az őt bántót a bűnére. A gyermek megbocsát.

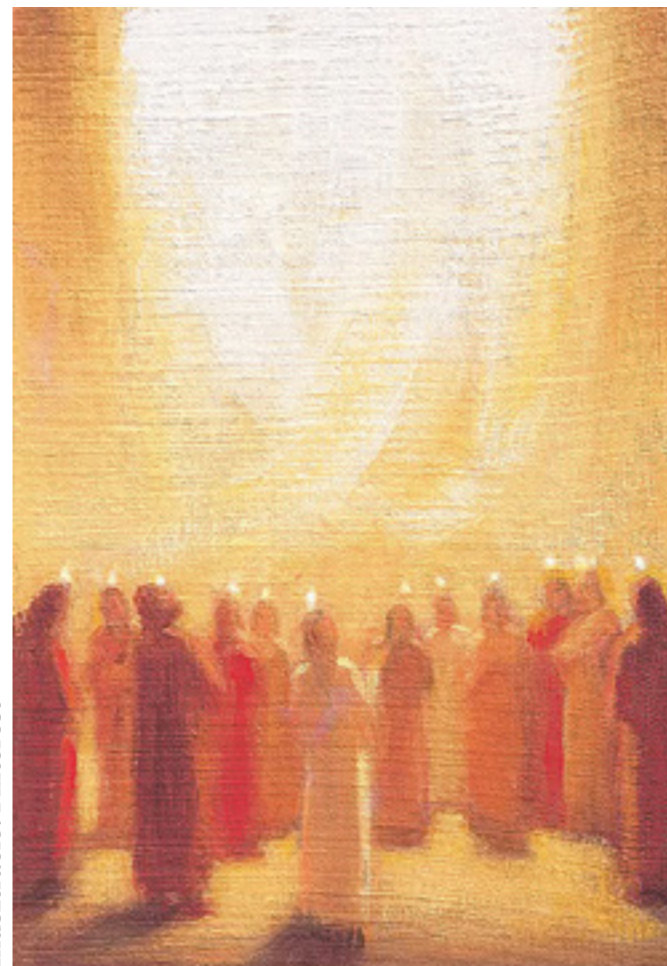
A gyermek sír, ha fáj neki valami, akkor is, ha megütötte magát, és akkor is, ha megbántották. Őszintén kifejezi fájdalmát.

Tanuljunk gyermekeinktől olyan erényeket, amelyeket csak ők tudnak nekünk visszatanítani – ezt Jézus kéri.

Baboss Botond római katolikus hitoktató

Pünkösdi emlék

Református gondolatok

Illusztráció: Pinterest

Milyen régen volt! Se autók, se aszfaltozott utak, csak szekerek és por. Gyönyörű május volt, sütött a nap, és enyhén fújta a fákát a szél. Korán reggel felkeltünk. Tudtuk, hogy Szepesi tiszteletes úr prédikál majd az istentiszteleten. Az a Szepesi, akiért odavan a falu, az a Szepesi, aki egy éve hagyta el a gyülekezetet, mert máshova szólította becses szolgálatára az Isten, ma viszont visszajön közénk. Szepesi igehirdetéseit máig emlegetik az ősrégi gyülekezetben, nincs olyan hívő, aki ne tudna idézni tőle legalább egy mondatot. Még a római katolikus plébános is kikérte a tanácsát, persze titokban, hiszen hogyan nézne ki az a faluban, hogy Róma kér segítséget a kálvinizmustól? Persze minden kiderült.

Tíz perccel az istentisztelet kezdete előtt már zúgtak a harangok, a gyülekezet szép rendben érkezett. Mindenki mosolygott, nevetett, mintha a Szentlélek újra leszállt volna a kis magyar poros faluba. Szepesi tiszteletes úr még

sehol sem volt, sejtettük, hogy csak az istentisztelet után lehet vele beszélgetni, hisz ilyenkor mindig elcsendesedett a maga kis szobájában. Leültünk a fehér templomba, ahogy itt nevezték egykor. Recsegték az ősi padok, kellemes hűvös volt bent, faillat. Gyönyörű virágok az úrasztalán, tisztaság és egyszerűség. Az orgona megszólalt, és bevonult Szepesi, mögötte a presbitériummal. Isten szava csak úgy mennydörgött a lelkész hangján: „És mikor a pünkösdi napja eljött, mindnyájan egy akarral együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szentlélekkel, és kezdenek szólni másik nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniuk.” Igyekeztem figyelni, és míg olvasta a szent szavakat, elgondolkodtam, hogy vajon magyarul is beszélt-e valamelyik apostol. Milyen szép lenne! Miközben ezen gondolkodtam, más valaki is bekúszott gondolataim fűzérébe, Ilonka. Ma éppen csak láthattam istentisztelet előtt, mekkorát mosolygott rám. Milyen csinos volt, igazi pünkösdi királyné lehetne! Ha délután megnyerem a pünkösdi versenyt Attilával, a becses lovacskámmal, akkor ő lesz a királyné. Gyorsan átfutottam magamban a gyakorlatokat Attilával.

Közben Szepesi hangja hívta vissza elkalandozott elmém a templomba. Tüzes nyelvek. Emlékszem, amikor nagymama mesélt először a Szentlélekről. Tűzlángként mesélt róla, úgy mutatta be, mint Isten harmadik személyét, amely mindig velem van, óv és szeret. A Szentlélek nagymama szerint a bátorságot is adja a hitvallástételre, a szeretetet és a hitet. Nagymamának mindig igaza van, Szepesi is hasonlókat mondott a konfirmációra való felkészítésünk során. Azt mondta, hogy minden hívő a Szentlélek temploma. Én is. Ma a Szentlélek egyik kálvinista temploma készül megnyerni a lovasversenyt. Nem lehet, hogy Tamás nyerje meg a római oldalról. Én leszek, ha Isten is megsegít, a pünkösdi király. Élesen zengett a gyülekezet ámenje. A záró ének során remegtek a falak a gyülekezet éneklésétől, biztos voltam benne, hogy a Jóisten meghallja az égben. Kilépvé templomunkból odasiettem Ilonkához. Súlytam neki valamit. „Istenért és érted.” Micsoda mosolyt kaptam erre!

Pünkösdi régi emlék. Azon a májusi gyönyörű ünnepen valóban én nyertem, és lettem egy évre a pünkösdi király a faluban, a királyném pedig Ilonka. De régen volt, Isten szava pedig ma éppen ugyanígy zenghet bárhol az országban a pünkösdi történetről, mint egykor Szepesi hangján.

Faragó Máté református segédlelkész

Mozaik

Tudta-e, hogy...

Noll József nagybátyám az én szememben a világ legnagyobb vadásza volt. Emlékeimben mindig ott lógott a vállán a kétcsövű sörétes fegyverre. Ő adott először kezembe puskát, és ő mutatta meg, hogyan kell eltalálni a nyári konyha kéményéből kiálló vascsövet. Néha alkonyatkor megjelent nálunk, kezében egy nyúllal vagy egy fácánnal, és hangos jó estét kívánva bedobta a konyha közepére. Miközben anyám megszabadította a fácánt a tollától, Józsi bácsi és apám egy pohár bor mellett régi történeteket idéztek fel. Én a sezlon szélén ülve a sparhelt villódzó fényénél tátott szájjal hallgattam őket. Csak a történetek felére emlékszem, mert a végére mindig elaludtam. Egy napon üres kézzel állított be hozzánk, nem volt nála se fácán, se nyúl. Engem keresett.

„Hány éves vagy te, gyerek?” – kérdezte.

„Tíz” – válaszoltam büszkén.

„Boldog születésnapot!” – mondta, és a kezembe nyomott egy könyvecskét, Postai Takarékbetétkönyv, Felcsút, benne ötven forinttal az én nevemre írva. Komoly pénz volt, 100 gombóc fagylatot lehetett rajta vásárolni. Sokáig tervezgettem, hogy mit vegyek belőle, de végül több mint fél évszázadon keresztül lapult a kredenciók aljában. Ha ma beváltanám, a postás kisasszonynak komoly fejtörést okozna hatvankét évnyi kamatos kamat kiszámítása. Nem biztos, hogy a mai árak mellett fedezné 100 gombóc fagy árát, ezért inkább valamelyik unokámnak ajándékozom azzal a kikötéssel, hogy ő is adja tovább utódainak. Józsi nagybátyámnak – életéhez méltó módon – Menyécs alján, a magasles tetején, őzbakvadászlat közben állt meg a szíve, és az örök vadászmezőkre távozott.

Noll Zoltán

Évkerék

Mészáros László polgármester május hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Harangozó Ferencné Ilona a 87., Németh Józsefné Erzsébet a 72., Zsitváné Vági Katalin a 80., Juhászné Kardos Gizella a 71., Dobai Jánosné Gizella a 73., Széchenyi Gizella a 74., Hopka Erzsébet a 71., Fogarasi Józsefné Mária a 101., R. Dobozi Gábor Dánielné Margit a 81., Halmi Istvánné Mária a 86., Pál János a 72., Kószás Sándorné Margit a 73., Apróné Salgóvári Erzsébet Kornélia a 75., dr. Németh Gábor József a 77., Vörös Imre Gézáné a 70., Groszeibl Ferenc a 75., Monostori Andrásné Mária a 81., Simon Istvánné Ilona a 77. születésnapját ünnepelte.

TRIANON ÉVFORDULÓJÁN A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJÁN

2026. JÚNIUS 4-én 10 órakor

TRIANON 1920 Június 4.

Megemlékezés

Találkozunk a Faluház előtt!

Mindig a fénybe nézz
Mert szebbet
még soha nem láttál
Biztos a fénybe érsz
Ha fel tudsz állni,
mikor elbuktál

Hirdetésméretek

- 1/10 fekvő: 90x50 mm
- 2/10 álló: 90x105 mm
- 2/10 fekvő: 184x50 mm
- 1/4 álló: 90x131 mm
- 1/4 fekvő: 184x63 mm
- 1/2 fekvő: 184x131 mm
- 1/2 álló: 90x268 mm
- 1/1 tükör: 184x268 mm
- 1/1 kifutó: 210x297mm
+ 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

- sertés húsz • baromfi húsz • húskészítmények
- pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekesg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát és édes almát egy helyről a termelőtől, Felcsút Szünyogpusztán a tojójáznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

TÓ ÉTTEREM ÉS ÉLMÉNYKÖZPONT

AHOL FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK

gasztronómia | sport | élmények

8086 Felcsút, Fő utca 4/A.
+36 30 486 2385
toetterem.hu

R-KORD

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADÉMIA

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacsba, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő: 10.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

szerda: 12.00–15.00

péntek: 8.00–10.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon

és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(*Béjárt a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.*)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsódi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814, E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-30/128-3581

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekejélt Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(*Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.*)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciósi rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Szerkesztő: 30/126-0540; nagyeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu